

Vergaderjaar 1983-1984

15 612

Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf

Nr. 9

BIJLAGEN BIJ DE MEMORIE VAN TOELICHTING

I. *Besluit van* tot uitvoering van artikel 34, eerste, vijfde en zesde lid, en artikel 40, eerste, vijfde en zesde lid, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf (Besluit technische voorzieningen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van , no. , Generale Thesaurie, Directie Binnenlands Geldwezen, Afdeling Verzekeringswezen;

Gelet op de artikelen 34, eerste, vijfde en zesde lid, 40, eerste, vijfde en zesde lid, en 85, eerste lid, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf; Gezien de adviezen van de Verzekeringskamer en het Verbond van Verzekeraars in Nederland;

De Raad van State gehoord (advies van , no.); Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van no. ;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

De technische voorzieningen, bedoeld in de artikelen 34 en 40 van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf (Stb. ,), worden als volgt ingedeeld:

- a. technische voorzieningen ter zake van premies;
- b. technische voorzieningen ter zake van schaden;
- c. technische voorzieningen voor branches of gedeelten van branches, waarvoor het fondssysteem wordt toegepast;
- d. overige technische voorzieningen.

Artikel 2

De technische voorzieningen ter zake van premies worden als volgt ingedeeld:

- 1°. voorziening voor overlopende premies;
- 2°. wiskundige voorziening;
- 3°. voorziening voor veroudering^

Artikel 3

De technische voorzieningen ter zake van schaden worden als volgt ingedeeld:

- 1°. voorziening voor schaden die nog niet zijn afgewikkeld, voor zover deze niet onder 2° kunnen worden begrepen;
- 2°. voorziening voor periodieke uitkeringen, een en ander met inbegrip van externe schadebehandelingskosten.

Artikel 4

De overige technische voorzieningen worden als volgt ingedeeld:

- 1°. voorziening voor verevening;
- 2°. voorziening voor kernongevallen;
- 3°. voorziening voor interne schadebehandelingskosten;
- 4°. andere naar hun aard onderscheiden voorzieningen die voortvloeien uit de techniek van het door de verzekeraar uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf.

Artikel 5

Met betrekking tot een overeenkomst van communautaire co-assurantie moeten de technische voorzieningen ter zake van schaden tenminste in verhouding gelijk zijn aan die welke door de co-assurateur die als eerste verzekeraar optreedt, zijn bepaald volgens de regels of gebruiken die gelden in de Lid-Staat waar de eerste verzekeraar zijn verplichtingen ter zake van deze overeenkomst is aangegaan.

Artikel 6

1. De Verzekeringskamer kan voorschriften geven met betrekking tot de technische voorzieningen.
2. Voor zover deze voorschriften van algemene aard zijn, maakt de Verzekeringskamer deze op door haar te bepalen wijze openbaar.

Artikel 7

1. Een vordering op een herverzekeraar uit hoofde van een door de verzekeraar als verzekeringnemer gesloten herverzekeringsovereenkomst komt als waarde ter dekking van de technische voorzieningen als bedoeld in artikel 34, tweede lid, en artikel 40, tweede lid, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf in aanmerking, voor zover het naar het oordeel van de Verzekeringskamer aannemelijk is dat de betrokken vordering in Nederland zal worden voldaan, dan wel dat de betrokken schade in het buitenland zal moeten worden betaald.
2. Het bepaalde in het eerste lid is eveneens van toepassing op toekomstige vorderingen op de herverzekeraar, voor zover deze vorderingen zullen ontstaan ter zake van reeds bekende maar nog niet afgewikkelde schaden.
3. Bij de berekening van de hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde vorderingen worden de bedragen die de verzekeraar aan de herverzekeraar verschuldigd is, in mindering gebracht op het bedrag van de vordering.

Artikel 8

1. De Verzekeringskamer kan aan een verzekeraar gehele of gedeeltelijke lijke ontheffing verlenen van het voorschrift, neergelegd in de artikelen 34, derde lid, eerste volzin, en 40, derde lid, eerste volzin, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf, dat de waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen voor de in Nederland aangegane verplichtingen

in dezelfde muntsoort moeten kunnen worden geïnd ofte gelde gemaakt als die waarin de verplichtingen luiden.

2. De Verzekeringskamer kan voorts aan een verzekeraar met zetel in Nederland dan wel in een andere Lid-Staat gehele of gedeeltelijke ontheffing verlenen van het voorschrift, neergelegd in de artikelen 34, derde lid, tweede volzin, en 40, derde lid, tweede volzin, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf, dat de waarden, bedoeld in het eerste lid, in Nederland aanwezig moeten zijn.

3. Een ontheffing als bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt verleend tenzij de belangen van de verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen zich daartegen verzetten.

4. Voorzover de maatstaven die de Verzekeringskamer voor het verlenen van ontheffingen aanlegt, een algemeen karakter dragen, maakt de Verzekeringskamer deze op door haar te bepalen wijze openbaar.

Artikel 9

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf in werking treedt.

Artikel 10

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit technische voorzieningen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

De Minister van Financiën,

Nota van toelichting

De eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering geeft in de artikelen 15 en 24 een aantal regels met betrekking tot de technische voorzieningen. Deze voorzieningen moeten toereikend zijn, terwijl de omvang ervan moet worden bepaald volgens de regels of gebruiken die gelden in de lid-staat waar de verzekeraar werkzaam is. Daarnaast moeten de technische voorzieningen in het algemeen zijn gedekt door congruente en in het land van bedrijfsuitoefening gelocaliseerde waarden.

In de wet is deze regeling opgenomen in artikel 34 (ten aanzien van verzekeraars met zetel in Nederland) en artikel 40 (ten aanzien van verzekeraars met zetel buiten Nederland). Onder de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf oefende de Verzekeringskamer reeds toezicht op de technische voorzieningen uit hoewel een specifieke regeling ontbrak. Het onderhavige besluit behelst thans een nadere uitwerking van de in de artikelen 34 en 40 opgenomen regeling.

De technische voorzieningen worden in vier categorieën ingedeeld, te weten de voorzieningen ter zake van premies, de voorzieningen ter zake van schaden, de voorzieningen in verband met het fondssysteem en de overige voorzieningen. Met de voorzieningen in verband met het fondssysteem worden de voorzieningen aangeduid die worden gevormd door het saldo van geboekte premies enerzijds en geboekte schaden en kosten anderzijds van de per balansdatum nog niet afgesloten tekenjaren, vermeerderd met de schadevoorzieningen van de afgesloten tekenjaren. Voor de overige voorzieningen is in het besluit een nadere onderverdeling opgenomen. De Verzekeringskamer is bevoegd voorschriften met betrekking tot de technische voorzieningen te geven. Voor zover dit algemene voorschriften betreft voorziet dit besluit in de openbaarmaking daarvan. Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de richtlijn co-assurantie (PbEG L 151 van 7 juni 1978) is voorts in artikel 5 van het besluit bepaald dat de technische voorzieningen ter zake van schaden die voortvloeien uit overeenkomsten van communautaire co-assurantie, als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de wet, tenminste in verhouding gelijk moeten zijn aan de voorzieningen die door de eerste co-assurateur overeenkomstig de voor deze geldende regels of gebruiken zijn bepaald.

Een vordering op een herverzekeraar komt als zodanig in aanmerking als waarde ter dekking van de technische voorzieningen, indien aannemelijk is dat de herverzekeraar zijn uitkeringen zal doen aan het Nederlandse hoofd- of bijkantoor van de directe verzekeraar. Dit laat echter de bevoegdheid van de Verzekeringskamer om tegen de waardering van de vordering op de herverzekeraar bezwaar te maken onverlet. Een dergelijk bezwaar zal door de Verzekeringskamer met name kunnen worden gemaakt wanneer de financiële positie van de herverzekeraar daartoe aanleiding geeft (artikel 34, tweede lid en artikel 40, tweede lid, van de wet). Aangezien de eerste coördinatierichtlijn een soepele toepassing van de regels inzake congruentie en localisatie van de waarden toelaat, is in het onderhavige besluit aan de Verzekeringskamer de bevoegdheid gegeven van de verplichting tot congruentie en localisatie ontheffing te verlenen. Voor het geval de Verzekeringskamer daarbij algemene maatstaven aanlegt, voorziet dit besluit in de openbaarmaking daarvan.

De Minister van Financiën,

II. *Besluit van* tot uitvoering van artikel 6a van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf (*Besluit bijzondere regeling Lloyd's Underwriters*)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van
no. , Generale Thesaurie, Directie Binnenlands Geldwezen, Afdeling
Verzekeringswezen;

Gelet op artikel 6a van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf;
Gezien het advies van de Verzekeringskamer;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Lloyd's Underwriters te Londen, Verenigd Koninkrijk, worden voor de toepassing van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf (Stb. ,) te zamen als een verzekeraar beschouwd.

Artikel 2

Tot het in Nederland uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf van Lloyd's Underwriters worden gerekend de door of namens hen al dan niet in Nederland gesloten overeenkomsten van directe schadeverzekering waarbij de verzekeringnemers hun woonplaats in Nederland hebben dan wel de verzekerde voorwerpen zich hier te lande bevinden, zulks met uitzondering van de overeenkomsten die behoren tot de branches Casco rollend spoorwagematerieel, Luchtvaartuigcasco, Casco zee- en binnenschepen, Vervoerde goederen, Aansprakelijkheid luchtvaartuigen en Aansprakelijkheid zee- en binnenschepen.

Artikel 3

1. Ter voldoening aan de in artikel 26, eerste lid, eerste volzin, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf neergelegde verplichting tot het jaarlijks opmaken van een verslag over hun bedrijf, maken Lloyd's Underwriters een algemeen verslag betreffende hun gehele verzekeringsbedrijf op. Hierbij wordt een verklaring gevoegd dat voor ieder van de Lloyd's Underwriters accountantsverklaringen zijn afgegeven, waaruit blijkt dat de uit de verrichtingen ontstane aansprakelijkheid volledig door de activa wordt gedekt. Deze stukken moeten de Verzekeringskamer een duidelijk inzicht geven in de solvabiliteit van Lloyd's Underwriters.

2. Bij het programma van werkzaamheden, genoemd in artikel 11, eerste lid, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf, voegen Lloyd's Underwriters de stukken, bedoeld in het eerste lid, over elk van de laatste drie boekjaren. Artikel 2, vierde lid, van het Besluit programma van werkzaamheden schadeverzekeringsbedrijf (Stb. ,) is niet van toepassing.

Artikel 4

1. Ter voldoening aan artikel 40, eerste lid, eerste volzin, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf houden Lloyd's Underwriters technische voorzieningen aan ten belope van ten minste het bedrag van de in het voorgaande boekjaar geboekte brutopremie ter zake van het in Nederland uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf.

2. De nadere regelen, gesteld krachtens artikel 40, eerste lid, tweede volzin, zijn niet van toepassing op Lloyd's Underwriters.

Artikel 5

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf in werking treedt.

Artikel 6

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit bijzondere regeling Lloyd's Underwriters.

Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

Nota van toelichting

Voor zover de bijzondere structuur en de bijzondere bedrijfsvoering van Lloyd's Underwriters daartoe noodzaken, zijn in het onderhavige besluit ter uitvoering van artikel 6a van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf bijzondere regels vastgesteld. Hierbij is rekening gehouden met de in de eerste coördinatierichtlijn schadeverzekeringsbedrijf (PbEG L 228 van 16 augustus 1973) voor Lloyd's Underwriters opgenomen bijzondere voorschriften in artikel 10, eerste lid, onderdeel d, laatste alinea, artikel 11, tweede lid, laatste alinea, en artikel 16, vijfde lid.

Overigens heeft, evenals onder de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf, als uitgangspunt bij het vaststellen van de bijzondere regels gegolden, dat de voorschriften die voor de onder toezicht staande schadeverzekeraars in het algemeen gelden, ook op Lloyd's Underwriters van toepassing dienen te zijn.

Wegens het verenigingsverband waarbinnen Lloyd's Underwriters als particuliere personen, gegroepeerd in syndicaten, het verzekeringsbedrijf uitoefenen, worden zij ingevolge artikel 1 van het besluit voor de toepassing van de wet als één verzekeraar beschouwd.

Aangezien Lloyd's Underwriters het verzekeringsbedrijf slechts in Londen uitoefenen, en alle Lloyd's polissen aldaar worden getekend, worden de verzekeringen waarbij Nederlandse risico's worden gedekt, feitelijk in dienstverlening gesloten en niet door middel van een in Nederland gevestigd bijkantoor of agentschap. Gelet op het grote belang dat de bij Lloyd's gesloten verzekeringen in de Nederlandse verzekeringsmarkt vertegenwoordigen, is bij de invoering van de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf met Lloyd's overeengekomen, dat de vanuit Nederland bij Lloyd's geplaatste verzekeringen zouden worden aangemerkt als in Nederland uitgeoefend schadeverzekeringsbedrijf waarop de Nederlandse toezichtswetgeving van toepassing zou zijn. Van deze toepasselijkheid werden evenwel het herverzekeringsbedrijf, het zee- en luchtvaartverzekeringsbedrijf en het transportverzekeringsbedrijf uitgezonderd. Deze regeling is in artikel 2 van het besluit gecontinueerd.

In artikel 3 is opgenomen de bepaling van artikel 11, tweede lid, laatste alinea, van de richtlijn. Lloyd's dient in plaats van het voorgeschreven jaarverslag een algemeen verslag betreffende het gehele verzekeringsbedrijf over te leggen aan de Verzekeringskamer, op voorwaarde dat vaststaat dat de aansprakelijkheid van iedere underwriter geheel door activa is gedekt. De Verzekeringskamer dient op deze wijze een duidelijk inzicht in de solvabiliteit van Lloyd's te verkrijgen.

In artikel 4 is teruggegrepen op de forfaitaire berekening van de vereiste technische voorzieningen, die reeds onder de vigeur van de oude wet werd toegepast. Voor alle branches dient 100% van de bruto-premie, geboekt in het Nederlandse schadeverzekeringsbedrijf, door Lloyd's in Nederland te worden aangehouden.

De Minister van Financiën,

III. *Besluit van* _____ *tot uitvoering van artikel 6, onderdeel a, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf (Besluit vrijgestelde onderlinge waarborgmaatschappijen)*

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van _____ no. Generale Thesaurie, Directie Binnenlands Geldwezen, Afdeling Verzekeringwezen;

Gelet op de artikelen 6, onderdeel a, en 85, eerste lid, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf;

Gezien de adviezen van de Verzekeringskamer en van het Verbond van Verzekeraars in Nederland;

De Raad van State gehoord (advies van _____, no. _____);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van _____ no.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. De Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf (Stb. _____, _____) is, onverminderd het bepaalde in de artikelen 5 en 6 van dit besluit, niet van toepassing op een onderlinge waarborgmaatschappij waaraan de Verzekeringskamer een verklaring ingevolge artikel 2 of artikel 3 van dit besluit heeft afgegeven.

2. De verklaring wordt aangevraagd door indiening van een aanvraagformulier bij de Verzekeringskamer. De Verzekeringskamer stelt het model van het aanvraagformulier vast. Voor de onderlinge waarborgmaatschappijen, bedoeld in artikel 10, stelt zij een afzonderlijk model vast.

3. Bij de aanvraag van een verklaring legt de aanvraagster aan de Verzekeringskamer over een authentiek afschrift van de akte van oprichting, een exemplaar van haar statuten en reglementen alsmede een lijst met namen en adressen van haar bestuurders.

4. Indien de stukken die bij de aanvraag van een verklaring zijn overgelegd, de Verzekeringskamer aanleiding geven tot het maken van opmerkingen, stelt zij de aanvraagster in de gelegenheid op deze opmerkingen binnen een door haar te stellen termijn te antwoorden.

5. De Verzekeringskamer deelt binnen twee maanden na ontvangst van de vereiste gegevens, bewijsstukken en inlichtingen haar beslissing bij aangetekende brief aan de aanvraagster mee. Een afwijzende beslissing wordt door de Verzekeringskamer met redenen omkleed.

6. De Verzekeringskamer maakt haar beslissing tot afgifte van de verklaring bekend in de Nederlandse Staatscourant.

7. De Verzekeringskamer legt een lijst van de onderlinge waarborgmaatschappijen die in het bezit zijn van een verklaring voor een ieder ter inzage te haren kantore.

Artikel 2

1. De Verzekeringskamer geeft een verklaring af aan een onderlinge waarborgmaatschappij waarvan:

a. de statuten bepalen dat de leden zowel tijdens de bedrijfsuitoefening als bij de ontbinding verplicht zijn of kunnen worden volledig bij te dragen in de tekorten of dat de schadevergoedingsplicht naar gelang van de beschikbare middelen kan worden beperkt;

b. de bedrijfsuitoefening is beperkt tot slechts één van de branches, bedoeld in de ministeriële regeling, vastgesteld krachtens artikel 2 van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf, met uitzondering van de branches Ongevallen, Ziekte, Aansprakelijkheid motorrijtuigen, Aansprakelijkheid luchtvaartuigen, Aansprakelijkheid zee- en binnenschepen, Algemene aansprakelijkheid, Kredieten Borgtocht; risico's behorend tot de genoemde branches Aansprakelijkheid, Ongevallen of Ziekte mogen evenwel als bijkomende risico's overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens artikel 9, tweede lid, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf worden verzekerd;

c. de bij haar verzekerde risico's op naar het oordeel der Verzekeringkamer genoegzame wijze zijn herverzekerd, tenzij de Verzekeringkamer goedkeurt dat geen herverzekering plaatsvindt;

d. ten minste de helft van het jaarlijkse bruto premie-inkomen afkomstig is van de leden;

e. het aantal verzekeringnemers niet groter is dan drieduizend; en

f. het jaarlijkse bruto premie-inkomen niet meer dan een miljoen gulden beloopt.

2. Het bepaalde in het eerste lid, onderdeel c, is niet van toepassing op de onderlinge waarborgmaatschappij indien en voor zolang het aantal verzekeringnemers niet groter is dan tweehonderd en haar jaarlijkse bruto premie-inkomen niet meer dan tweehonderdduizend gulden beloopt.

Artikel 3

1. De Verzekeringkamer geeft eveneens een verklaring af aan een onderlinge waarborgmaatschappij waaraan geen verklaring ingevolge artikel 2 kan worden afgegeven en waarvan:

a. de statuten bepalen dat de leden zowel tijdens de bedrijfsuitoefening als bij de ontbinding verplicht zijn of kunnen worden volledig bij te dragen in de tekorten of dat de schadevergoedingsplicht naar gelang van de beschikbare middelen kan worden beperkt;

b. de bedrijfsuitoefening zich niet uitstrekt tot de branches Ongevallen, Ziekte, Aansprakelijkheid motorrijtuigen, Aansprakelijkheid luchtvaartuigen, Aansprakelijkheid zee- en binnenschepen, Algemene aansprakelijkheid, Krediet of Borgtocht, bedoeld in de ministeriële regeling, vastgesteld krachtens artikel 2 van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf; risico's behorende tot de genoemde branches Aansprakelijkheid, Ongevallen of Ziekte mogen evenwel als bijkomende risico's overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens artikel 9, tweede lid, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf worden verzekerd;

c. het jaarlijkse bruto premie-inkomen niet meer dan een miljoen rekeneenheden beloopt, waarbij onder «rekeneenheid» wordt verstaan de rekeneenheid, bedoeld in artikel 5, onderdeel a, van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan (PbEG L 228 van 16 augustus 1973), zoals deze richtlijn is gewijzigd bij de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 29 juni 1976 (PbEG L 189 van 13 juli 1976) of zal worden gewijzigd;

d. ten minste de helft van het jaarlijkse bruto premie-inkomen afkomstig is van de leden.

2. De onderlinge waarborgmaatschappij dient te beschikken over een solvabiliteitsmarge die tenminste vierhonderdvijftigduizend gulden bedraagt. Ten aanzien van deze solvabiliteitsmarge is het bepaalde in artikel 36, eerste, vierde en vijfde lid, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf van toepassing.

Artikel 4

1. Een onderlinge waarborgmaatschappij waaraan een verklaring ingevolge artikel 2 is afgegeven, is gehouden:

a. jaarlijks voor 1 juli aan de Verzekeringskamer haar jaarrekening over te leggen;

b. op verzoek en ten genoegen van de Verzekeringskamer binnen de door deze te bepalen termijn aan te tonen dat zij nog voldoet aan de voorwaarden, gesteld in artikel 2;

c. aan de Verzekeringskamer binnen de door deze te bepalen termijn de inlichtingen te verstrekken die de Verzekeringskamer in het belang van een juiste toepassing van dit besluit mocht verlangen;

d. te gedogen dat de Verzekeringskamer op elk door deze gewenst tijdstip bij haar een onderzoek instelt of zij nog voldoet aan de voorwaarden, gesteld voor het verkrijgen van de verklaring, en aan de verplichtingen die overigens ingevolge dit besluit op haar rusten;

e. aan de Verzekeringskamer of aan personen, door deze bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht aangewezen, inzage te geven van haar boeken en zakelijke bescheiden en de vereiste medewerking te verlenen opdat hij, die deze boeken en zakelijke bescheiden onder zich heeft, deze aan de Verzekeringskamer of de door haar aangewezen personen ter inzage geeft.

2. Het bepaalde in het eerste lid, onderdeel a, is niet van toepassing op de onderlinge waarborgmaatschappij indien het aantal verzekeringnemers niet groter is dan tweehonderd en haar jaarlijkse bruto premie-inkomen niet meer dan tweehonderdduizend gulden beloopt.

Artikel 5

Op een onderlinge waarborgmaatschappij waaraan een verklaring ingevolge artikel 2 is afgegeven, zijn de artikelen 1 tot en met 3, 6, onderdeel a, 24, eerste en tweede lid, 25, 29, 32, eerste volzin, en 86, eerste tot en met vierde lid, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf van toepassing of van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6

Op een onderlinge waarborgmaatschappij waaraan een verklaring ingevolge artikel 3 is afgegeven, zijn de artikelen 1 tot en met 3, 6, onderdeel a, 24, eerste en tweede lid, 25 tot en met 27, 28 tot en met 32, eerste volzin, 34, eerste tot en met derde, vijfde en zesde lid, 49 tot en met 51, 64, 65, eerste, tweede, vijfde tot en met negende en elfde lid, 66, eerste tot en met derde lid, 67, 69 tot en met 72, 73, eerste tot en met vierde lid, 74 tot en met 76, 77, eerste, derde en vijfde lid, 78, 84 en 86, van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf van toepassing of van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7

Indien een onderlinge waarborgmaatschappij weet of redelijkerwijze kan voorzien dat zij niet meer voldoet of zal voldoen aan een der voorwaarden op grond waarvan zij een verklaring heeft verkregen, doet zij hiervan terstond aan de Verzekeringskamer mededeling.

Artikel 8

1. De Verzekeringskamer is bevoegd een verklaring in te trekken indien de onderlinge waarborgmaatschappij hetzij:

a. daarom verzoekt;

b. niet meer voldoet aan de voorwaarden die voor de afgifte van de verklaring zijn gesteld;

c. ernstig in gebreke blijft aan verplichtingen, haar bij of krachtens dit besluit opgelegd, te voldoen;

d. haar bedrijfsuitoefening heeft gestaakt.

2. Het besluit tot intrekking wordt met redenen omkleed en wordt door de Verzekeringskamer door middel van een deurwaardersexploit ter kennis van de onderlinge waarborgmaatschappij gebracht.

3. Een besluit tot intrekking wordt eerst van kracht, wanneer het onherroepelijk is geworden.

4. De Verzekeringskamer maakt het besluit tot intrekking van een verklaring bekend in de Nederlandse Staatscourant, zodra het van kracht is geworden. Zij kan, indien zij dit in het belang van verzekeringnemers of verzekerden acht, het besluit eveneens op andere door haar te bepalen wijze bekendmaken.

Artikel 9

De intrekking van de verklaring verplicht de onderlinge waarborgmaatschappij haar bedrijf af te wikkelen, tenzij de intrekking gepaard gaat hetzij met de afgifte van een andere verklaring ingevolge dit besluit hetzij met de verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 7 van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf. Bij de afwikkeling van haar bedrijf blijft artikel 1, eerste lid, van toepassing op de onderlinge waarborgmaatschappij.

Artikel 10

1. Onderlinge waarborgmaatschappijen die op het tijdstip van inwerking-treding van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf het schadeverzeke-ringsbedrijf uitoefenen, vragen binnen drie maanden na dit tijdstip bij de Verzekeringskamer een verklaring aan als bedoeld in artikel 1 van dit besluit, tenzij overeenkomstig artikel 87, eerste lid, van die wet een vergun-ning wordt aangevraagd.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op onderlinge waarborgmaatschappijen die op het tijdstip van inwerking-treding van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen zonder zich voordien bij de Verzekeringskamer te hebben aangemeld ingevolge artikel 5 van de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf (Stb. 1964, 409) of ingevolge het koninklijk besluit van 3 maart 1967, Stb. 146.

3. In afwijking van artikel 1, vijfde lid, eerste volzin, deelt de Verzeke-ringskamer haar beslissing binnen negen maanden na het tijdstip van inwerking-treding van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf bij aangetekende brief aan de onderlinge waarborgmaatschappij mee.

4. Zolang de Verzekeringskamer niet op de aanvraag heeft beslist, wordt de onderlinge waarborgmaatschappij, bedoeld in het eerste lid, geacht voor de toepassing van dit besluit, afhankelijk van de omstandigheden in het bezit te zijn van een verklaring, afgegeven ingevolge artikel 2 of artikel 5.

5. Een afwijzende beslissing van de Verzekeringskamer op de aanvraag verplicht de onderlinge waarborgmaatschappij haar bedrijf af te wikkelen, tenzij de afwijzende beslissing gepaard gaat hetzij met de afgifte van een andere verklaring ingevolge dit besluit hetzij met de verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 7 van de Wet toezicht schadeverzekerings-bedrijf.

6. Op de onderlinge waarborgmaatschappij die ingevolge het vijfde lid verplicht is haar bedrijf af te wikkelen en die tot het tijdstip van inwerking-treding van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf viel onder de bepalingen van het koninklijk besluit van 3 maart 1967, Stb. 146, zijn de artikelen 4 en 5 van overeenkomstige toepassing. Gedurende de afwikkeling mag zonder schriftelijke toestemming van de Verzekeringskamer geen wijziging worden gebracht in de verplichting van de leden om bij te dragen in de tekorten dan wel in de mogelijkheid de schadevergoedingsplicht te beperken, noch in de wijze van herverzekering van de verzekerde risico's.

7. Op de overige onderlinge waarborgmaatschappijen die ingevolge het vijfde lid verplicht zijn hun bedrijf af te wikkelen is artikel 6 van overeenkomstige toepassing. Gedurende de afwikkeling is tevens artikel 3, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf in werking treedt.

Artikel 12

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit vrijgestelde onderlinge waarborgmaatschappijen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

De Minister van Financiën,

Nota van toelichting

De eerste coördinatierichtlijn schadeverzekering is ingevolge artikel 3, eerste lid, niet van toepassing op bepaalde kleine onderlinge waarborgmaatschappijen. Naast de eis dat dergelijke onderlingen een jaarlijks bruto premie-inkomen van niet meer dan een miljoen Europese rekeneenheden (voorshands 3,62 miljoen gulden) mogen hebben, geldt als voorwaarde dat zij statutair naheffingen kunnen opleggen of de schadevergoedingsplicht naar gelang van de beschikbare middelen kunnen beperken, dat geen aansprakelijkheidsrisico's (tenzij als bijkomend risico), krediet- of borgtocht-risico's worden verzekerd en dat ten minste de helft van het bruto premie-inkomen afkomstig is van de leden. Door het niet toepasselijk zijn van de richtlijn heeft Nederland de vrijheid om deze onderlingen onder het stellen van voorwaarden geheel of gedeeltelijk van de toepassing van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf uit te zonderen. Van deze bevoegdheid, waarvan het onderhavige besluit een uitvloeisel vormt, is evenwel geen gebruik gemaakt ten aanzien van die onderlingen die de branches Ongevallen of Ziekte uitoefenen. Hiermede wordt het beleid dat krachtens de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf werd gevoerd, voortgezet. Daarnaast deelt het besluit de onderlingen waarop het van toepassing is, afhankelijk van hun premie-inkomen in twee categorieën in. Voor iedere categorie gelden hieronder nader uiteen te zetten eigen toezichtsregels.

Om onder het regime van het onderhavige besluit te vallen, dient de onderneming te beschikken over een daartoe door de Verzekeringkamer afgegeven verklaring. Deze verklaring moet worden onderscheiden van de vergunning die op grond van de Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf wordt afgegeven.

De eerste categorie onderlingen waarop dit besluit van toepassing is, wordt gevormd door onderlingen met een jaarlijks bruto premie-inkomen van niet meer dan een miljoen gulden en niet meer dan drieduizend verzekeringnemers. In aanvulling op de hierboven genoemde vrijstellingsvoorwaarden van de richtlijn wordt van hen geëist dat zij de bedrijfsuitoefening beperken tot slechts één branche. Voorts moet de Verzekeringkamer worden aangetoond dat de verzekerde risico's op genoegzame wijze zijn herverzekerd terwijl tevens een jaarrekening moet worden overgelegd. De beide laatstgenoemde eisen gelden evenwel niet voor zeer kleine onderlingen, te weten de onderlingen die een premie-inkomen van niet meer dan tweehonderdduizend gulden en niet meer dan tweehonderd verzekeringnemers hebben.

De tweede categorie onderlingen in dit besluit betreft ondernemingen die niet voldoen aan de bijzondere voorwaarden die aan de eerste categorie onderlingen zijn gesteld en wier premie-inkomen niet groter is dan een miljoen Europese rekeneenheden. Deze onderlingen moeten voldoen aan de eisen inzake de technische voorzieningen en de solvabiliteitsmarge zoals die in de wet zijn neergelegd, met dien verstande evenwel dat gelet op de bedrijfsomvang het minimum van de aanwezige solvabiliteitsmarge is gesteld op 450000 gulden. Ook is een aanzienlijk deel van de bepalingen in de wet omtrent de liquidatie van (overeenkomstige) toepassing verklaard.

De Minister van Financiën,